

L'AD POD MOJIMI KOLESAMI

MAGDALÉNA DANKOVÁ

ĽAD POD MOJIMI KOLESAMI

ČO SI ALPAKY ŠEPKALI

MAGDALÉNA DANKOVÁ

© Magdaléna Danková, 2025

z anglického originálu *Stars on Ice*

v spolupráci s Publico.sk

Prvé vydanie

Preklad: Magdaléna Danková

Jazyková korektúra: Helena Grofčíková

Obálka a grafická úprava: Miroslav Bellay

ISBN 978-80-570-6763-4

ISBN (epub) 978-80-570-6440-4

ISBN (pdf) 978-80-570-6764-1

ISBN (mobi) 978-80-570-6781-8

L'AD POD MOJIMI KOLESAMI

ČO SI ALPAKY ŠEPKALI

MAGDALÉNA DANKOVÁ

OBSAH

<i>Prvá kapitola</i>	7
<i>Druhá kapitola</i>	24
<i>Tretia kapitola</i>	35
<i>Štvrtá kapitola</i>	49
<i>Piata kapitola</i>	63
<i>Šiesta kapitola</i>	80
<i>Siedma kapitola</i>	110
<i>Ôsma kapitola</i>	119
<i>Deviata kapitola</i>	131
<i>Desiata kapitola</i>	139

Prvá **KAPITOLA**

Bolo nezvyčajne horúce aprílové popoludnie. Slnečné lúče sa nasmelo vkrádali cez otvorené okno a zastavili sa pri ľadovo krásnych fotografiách z krasokorčuliarskej súťaže. Pokojné ticho, zaliatie slnkom, náhle preťal prudký zvuk dverí. Lara vtrhla do izby a bez rozmyslu sa hodila na posteľ. Slzy jej stekali po lícach, kým sa snažila pochopiť šokujúce správy, ktoré práve počula od rodičov. Mala šesťnásť rokov. Jej jemné, rovné, tmavé vlasy si obyčajne zaplietala do vrkoča a fascinujúce modré oči teraz zalieval smútok. Zdalo sa jej, že sa jej život práve skončil. Nedokázala pochopiť, ako mohli jej rodičia – Jana a Steve – urobiť rozhodnutie, ktoré tak drasticky zmení celý jej svet.

Otec odjakživa zbožňoval Anglicko. Ako študent tam každé leto brigádoval na jahodovej farme v Essexu. Lara tušila, že ho tieto návštevy ovplyvnili hlbšie, než si kedy uvedomovala, najmä jeho láska k farmárčeniu. V Anglicku ho všetci volali Steve a postupne sa toto meno udomácnilo aj medzi jeho slovenskými priateľmi, dokonca aj v rodine. Lara to považovala za cool. Anglicko jej vždy pripadalo ako zaujímavé miesto na krátke výlety, ale predstava, že by sa tam presťahovali? To neprichádzalo do úvahy.

Ležala na posteli a opakovane si premietala rozhovor, ktorý s rodičmi viedla pred niekoľkými minútami. Všetci spolu večerali v kuchyni, keď im Jana oznámila, že sa sťahujú do Anglicka, kde sa budú venovať farmárčeniu a chovu alpák.

„Anglicko? Farma?“ zopakovala Lara, akoby sa chcela uistiť, že správne rozumela. Jana aj Steve súhlasne prikývli.

„Mami, ocko, to hádam nemyslíte vážne, však? Prečo Anglicko?“ okamžite sa vzbúrila.

Vyložila všetky svoje argumenty, zatiaľ čo otec mlčky počúval, nechávajúc ju vyliť si prvotný hnev a vzdor. Lara neprestávala vyjednávať. Navrhla, že by mohla zo-

stať na Slovensku a žiť u tety a jej dvoch dcér. Jana však takú možnosť odmietla. Ani na okamih si ju nepripustila, chcela mať obe svoje deti pri sebe.

Zatiaľ čo Lara s mamou emotívne diskutovali o živote v Anglicku, Oliver len ticho sedel, absorbujúc každé slovo. Steve sa nenápadne vytratil z kuchyne a po chvíli sa vrátil s mapkou a niekoľkými fotografiami farmy s alpami. Nachádzala sa neďaleko Painswicku, len deväť minút jazdy od Stroudu. Krajina bola nádherná a alpy vyzerali roztomilo a veľmi zaujímavo. Lara zvieratá milovala, ale jej život sa točil okolo ľadu. Každé ráno aj popoludní tvrdo trénovala a pripravovala sa na krasokorčuľarské súťaže.

Práve končila druhý ročník na gymnáziu. Jana pred kúpou farmy dôkladne preverila možnosti vzdelania pre svoje deti. Lara bude môcť pokračovať v štúdiu na škole v Stroude, ktorá navyše ponúkala večerné kurzy angličtiny pre zahraničných študentov. Aj pre Olivera tam bola dobrá škola. Áno, farma už bola ich. Kúpili ju. Rozľahlé 110-akrové hospodárstvo plné alpák, koní a poníkov. Rozhodnutie padlo. Holbornovci sa sťahujú do Painswicku.

—

Lenže Lara cítila, že je Slovenka až do špiku kostí. Anglicko pre ňu nikdy neznamenal viac než občasné výlety do Londýna. Všetko, čo mala rada, bolo tu, v Košiciach—jej priatelia, škola, budúcnosť. Pripravovala sa na maturitu a plánovala študovať šport a telovýchovu na univerzite. Predstava, že by žila na tichej farme, ďaleko od všetkého, čo milovala, bola pre ňu nepredstaviteľná.

Práve začala chodiť s Jurajom z hokejového tímu. Po tréningoch často zostávala dlhšie a sledovala, ako sa s kamarátmi naháňa s hokejkou po ľade. „Nie, odtiaľto sa nepohnem!“ zrazu vykrikla do prázdna svojej izby, ktorá sa pomaly ponárala do večerného šera. Jej život bol v Košiciach. A mala v pláne bojovať, presvedčiť rodičov, aby farmu predali späť, aby toto bláznivé rozhodnutie odvolali.

Lara cítila, ako sa jej svet rozpadáva na kúsky. Keď ležala na posteli, v jej mysli sa odohrával zmätok, jej doterajší život v Košiciach, ranné tréningy na ľade, školské hodiny, rozhovory s Majou, chvíle s Jurajom, všetko, čo poznala, sa malo v okamihu zmeniť. Nedokázala to prijať. Prečo by sa mala vzdať svojho života, aby išla na nejakú farmu v Anglicku? Nevedela si predstaviť, že by ráno nevstala do studeného vzduchu na zimnom šta-

dióne, že by nepočula zvuk korčúl' škrípajúcich po ľade. Mala pocit, že ak sa odsťahuje, stratí svoju identitu. Korčuľovanie bolo pre ňu všetkým.

Obrázky farmy boli nádherné, ale nič to nemenilo na fakte, že jej život sa rozpadával. Cítila zlosť, pocit zrady. Ako to, že nikto nemyslel na ňu, na jej sny? Mali svoje plány, ale ona mala svoje. A nikto sa nezastavil, aby sa jej opýtal, či chce byť ich súčasťou.

Nakoniec, vyčerpaná vnútorným bojom, zaspala so slzami na tvári, stále oblečená v oblečení z tréningu.

Zatiaľ čo sa Lara vo svojej izbe utápala v kaluži slz, Jana a Steve sa potichu rozprávali v kuchyni. Jana pomaly ukladala riad do umývačky, jej pohyby boli automatické, ale v hlave jej vírili nekonečné myšlienky. Nemohla sa zbaviť obrazu Lary, jej slzy, výraz tváre, čistá bolesť v očiach. Nepredstavovala si, že bude tak vehementne bojovať proti ich rozhodnutiu.

Oliver sa zdal byť spokojný, dokonca nadšený. Mal desať rokov a na rozdiel od svojej sestry, sťahovanie vítal s nadšením. „Najlepšia farma s alpami v Anglicku!“ vykrikol, keď videl obrázky, ktoré im otec ukázal. Bol celý otec, nízky, trochu zavalitý, ale jeho oči žiarili

energiou a odhodlaním. Nebol športovec ako Lara, jeho svet sa točil okolo počítačových hier, a aj keď mal rád Košice, nebol k nim tak pripútaný. Na rozdiel od sestry, Oliver túžil po nových dobrodružstvách, po koníkoch, alpákách, nekonečných zelených lúkach.

Ale Lara... Lara sa cítila zradená. Jana si povzdychla a naliala víno do pohárov. Steve ju mlčky pozoroval. Odivoval ladnosť jej pohybov, ktoré mu pripomínali vznášajúcu sa vílu. Jana podala pohár Stevovi a sadla si vedľa neho. Jej krátke, kučeravé vlasy sa kaskádovito rozplývali okolo jej očarujúcej tváre. Mala štyridsaťpäť rokov, ale stále vyžarovala mladosť a energiu.

„Som si istý, že Lara svoj hnev prekoná,“ povedal Steve povzbudivo.

„Nakoniec sa na sťahovanie začne tešiť, uvidíš. Farma je krásna, dom je úžasný. A bude mať oveľa väčšiu izbu ako teraz.“

Jana sa pousmiala, ale v jej očiach bola neistota. „Dúfam, že máš pravdu. Ale ty ju nevidíš, vidíš len jej argumenty, jej vzdor. Ja vidím, ako sa jej svet rozpadáva.“

Steve sa na chvíľu zamyslel. Dlhé roky šetril, aby si splnil sen o farme s alpákami a koňmi. A teraz, keď sa mu tento sen konečne splnil, mal pocit, že sa ocitol me-

dzi dvoma svetmi. Bola to nečakaná príležitosť. Jeho priateľ z Anglicka mu oznámil, že jeho sused predáva farmu. Odchádzali do Austrálie za novým životom. Steve sa okamžite išiel pozrieť. Stačil jediný pohľad na rozľahlé pastviny a vedel, že toto je jeho sen. Chcel farmu kúpiť hneď, bez premýšľania. Ale bol rozvážny obchodník. Pri vyjednávaní si zachoval chladnú hlavu, skryl nadšenie a vyjednal skvelú cenu. Uzavreli dohodu, ale aj keď cena bola skvelá, nemal celú sumu v hotovosti. Zvyšok pokryl hypotékou. Jana Steva milovala. A ak to znamenalo nasledovať ho na farmu do Anglicka, bola ochotná tento sen zdieľať s ním, aj keď mala skvelú prácu a vlastné plány.

Steve pracoval ako riaditeľ ekonomického oddelenia v U.S. Steel. Bola to náročná práca, ktorá si vyžiadala svoju daň. Roky nadčasov, stresu a nekonečných služobných ciest zanechali stopy na jeho tele aj na jeho duši. Každým dňom cítil, že prišiel čas na zmenu.

Päťdesiatka mu pripomenula, že život nestojí. Potreboval pokoj, voľnosť, priestor na dýchanie. Jeho vlasy už dávno stratili pôvodný tmavohnedý odtieň, teraz boli sivé. Čelo mu pokrývali vrásky, ale jeho pohľad bol stále plný odhodlania. Napriek všetkému boli Jana a Steve

stále pozoruhodný pár. Silní, nerozluční. Ich životné skúšky ich len posilnili.

Spomínal na minulosť, na ich začiatky. Stretli sa vo V-klube v Košiciach, obklopení hudbou a mladíckym nadšením. Jana mala devätnásť a práve začala študovať poľnohospodársku ekonómiu. Steve mal dvadsaťštyri a študoval obchod a manažment. Zamilovali sa na prvý pohľad a odvtedy boli nerozluční. Po skončení štúdia sa vzali a Steve sa presťahoval z rodného Prešova do Košíc. Trvalo im osem rokov, kým prišla Lara.

Keď už sa vzdali nádeje, keď sa zmierili s myšlienkou, že zostanú len oni dvaja, osud im pripravil prekvapenie. Lara bola ich malý zázrak. Jej pôvodné meno bolo Klára, ale od prvého dňa jej nikto nepovedal inak ako Lara. Vlastne to bola chyba Janinej matky, keď prepočula písmeno „K“ a privítala svoju vnučku menom Lara. Nakoniec sa to všetkým zapáčilo a Klára zostala len záznamom v rodnom liste.

O pár rokov neskôr prišiel Oliver, ďalší dar. Dlhé čakanie, ale nakoniec mali rodinu, po ktorej túžili.

Lara bola od malička živá, neskrotná energia v malej postavičke, ktorá nevedela obsedieť na mieste. Keď mala štyri roky, rodičia ju prihlásili na krasokorčuľovanie

v nádeji, že jej nekonečnú aktivitu skrotia. Ale miesto únavy objavila vášeň. Korčuľovanie sa stalo jej životom. V šesťnástich bola v tréningovom tíme na juniorské majstrovstvá Európy. Jej škola ju podporovala a umožnila jej domáce vzdelávanie, aby mohla trénovať. Spolu s Majou tvorili silný tím. Najlepšie kamarátky na ľade aj mimo neho. A teraz mala toto všetko nechať za sebou.

Jana si povzdychla a položila ruku na Stevovu. „Urobíme všetko pre to, aby bola šťastná. Ale musí to prijať sama.“ Steve prikývol, v očiach mu prebleskla starostlivosť. „Dáme jej čas.“

Oliver bol pravý opak Lary. Tichý, pokojný, s hlavou stále sklonenou nad knihami alebo počítačom. Vynikal v matematike a v deviatich rokoch vyhral matematickú olympiádu v celom východnom Slovensku. Jana a Steve nechápali, po kom zdedil tento geniálny talent. Matematika nikdy nebola ich silnou stránkou.

Aby ho dostali od počítača, Jana ho prihlásila na lukostreľbu. Spočiatku chodil na tréningy len z povinnosti. Luk mu pripadal ťažký, neforemný. No postupne zosilnel a začal skúmať rôzne techniky, až ho to celkom pohltilo. Jana sa smiala, že Oliver do lukostreľby prinesie matematiku a vedu.